

Arrest

nr. 325 164 van 16 april 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. DELHEZ
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 27 september 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 augustus 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 januari 2025 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 22 januari 2025.

Gelet op de beschikking van 13 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van Mr. E. DARESHOERI, die loco Mr. S. DELHEZ verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. De verzoekende partij dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) van 26 augustus 2024 waarbij voor de verzoekende partij wordt besloten tot een beëindiging behandeling van het verzoek om internationale bescherming.

2. Overeenkomstig artikel 57/6/5, § 1, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) neemt de commissaris-generaal een beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming indien de verzoeker zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum en hiervoor binnen een door de Koning bepaalde redelijke termijn geen geldige reden opgeeft. Gelet op het bepaalde in artikel 18, § 2, eerste lid van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen hierna: KB CGVS), bedroeg de door de Koning bepaalde redelijke termijn om schriftelijk een geldige reden mee te delen voor de afwezigheid te dezen 15 dagen na de vastgestelde datum van het gehoor.

In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat de verzoekende partij geen gevolg heeft gegeven aan zijn schrijven dat per mail naar haar gekozen woonplaats werd gestuurd. De commissaris-generaal stelt verder dat ze geen geldige reden heeft meegedeeld om haar afwezigheid te rechtvaardigen binnen een termijn van vijftien dagen na de datum van het persoonlijk onderhoud.

3. De verzoekende partij betwist in het verzoekschrift niet dat ze de oproeping voor haar persoonlijk onderhoud heeft ontvangen. Er kan dan ook worden besloten dat ze terdege in kennis was gesteld dat het persoonlijk onderhoud op 8 juli 2024 zou plaatsvinden. Het is aan de verzoekende partij om aan te tonen dat ze omwille van redenen van overmacht, buiten haar wil om geen gehoor kon geven aan de oproep van de commissaris-generaal voor haar persoonlijk onderhoud. De verzoekende partij slaagt hier echter niet in.

De verzoekende partij voert in het verzoekschrift aan dat haar kind op 26 juni 2024 werd opgenomen op de afdeling kinderchirurgie waar hij ook werd geopereerd. Ze voegt tevens een attest die deze bewering staft. Ze stelt dat haar kind de dag van het persoonlijk onderhoud bijzonder onwel was en ze het niet kon op brengen om haar kind alleen te laten zodat ze door de commissaris-generaal kon worden gehoord.

De verzoekende partij brengt echter geen medisch attest bij waaruit zou kunnen blijken dat zij of haar kind op de dag van het persoonlijk onderhoud, zijnde 8 juli 2024, ziek was en hierdoor niet in staat was om het persoonlijk onderhoud bij te wonen. De verzoekende partij kan dan ook niet aantonen ze omwille van redenen van overmacht, buiten haar wil om, de oproep van het persoonlijk onderhoud niet ontvangen heeft en/of dat ze wegens redenen van overmacht geen gehoor kon geven aan de oproep van de commissaris-generaal voor haar persoonlijk onderhoud.

4. Derhalve lijkt de verzoekende partij met haar betoog in het verzoekschrift er niet in te slagen om aan te tonen of aannemelijk te maken dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing en in casu ten onrechte zou hebben besloten tot de beëindiging van haar verzoek op grond van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet. In dit opzicht is het niet nuttig om de vluchtmotieven van de verzoekende partij te toetsen aan artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maken de verzoekende partijen kenbaar dat zij het niet eens zijn met deze in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vragen om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij(en) de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partijen te erkennen als vluchteling of hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 6 maart 2025 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1757 legt de eed af en tolkt Engels

De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen.

VzP wijst op de medische toestand van haar zoontje die intensieve zorgen nodig had na diens operatie en wie ze wou bijstaan. Ook zijzelf is geopereerd en wenst graag toelichting te geven. Een medisch attest van afwezigheid op haar interview ontbreekt omdat ze prioriteit gaf aan het aanwezig zijn bij haar kind in het hospitaal. Ze zou dan wel een medisch attest bezorgen om haar overmacht te bewijzen.

De kamervoorzitter wijst erop dat VzP tot heden geen verantwoordend attest heeft bijgebracht aangaande 8 juli, datum van afwezigheid op haar gehoor bij het CGVS.

VzP legt een aanvullende nota neer met een aantal documenten waarbij het bewijs van de medische problemen, haar kwetsbaarheid op dat moment, hoe belangrijk haar aanwezigheid was bij haar baby, dit had ze ook meegedeeld in het opvangcentrum aan haar sociaal assistente, ze voelde zich ook niet goed, werd gezien door de centrumarts maar hiervan blijkt geen bewijs. Er is dienaangaande een en ander misgelopen in de communicatie tussen haar sociaal assistente en haar dominus litis. Ze geeft ook aan dat taalproblemen meegespeeld hebben tussen haarzelf en haar sociaal assistente (Fr/Eng). Maar essentieel is dat zij de medische problemen (stress met de toestand van haar baby en niet kunnen zorgen voor zichzelf) en de lopende VIB-procedure mentaal niet aankon.”

5. Verzoekster brengt ter terechtzitting, met voormelde argumentatie waarbij zij verwijst naar de door haar ter zitting bij aanvullende nota neergelegde documenten, geen dienstige argumenten of elementen bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 8 januari 2025.

Zoals in de beschikking al werd vastgesteld, betwist verzoekende partij niet dat zij de “oproeping persoonlijk onderhoud” waarbij zij werd uitgenodigd voor het persoonlijk onderhoud/gehoor op het CGVS op **“08/07/2024”** heeft ontvangen (voor het betreffende stuk “oproeping persoonlijk onderhoud” d.d. 14 juni 2024, zie administratief dossier, map 4 “bijkomende informatie”).

De ter terechtzitting per aanvullende nota aangebrachte medische stukken zijn ter zake niet dienstig of nuttig. Ze dateren immers van 2023, zo blijkt uit de stukken en wordt door verzoekende partij zelf in de omschrijving van die stukken in haar aanvullende nota aangegeven. De verzoekende partij licht toe dat het om volgende stukken gaat: “1. Requisitorium 25.8.2023; attest pre-operatoire onderzoeken; 3. Voorschrift pijnstillers 25.8.2023; 4. Klinisch verslag 29.8.2023”. Waar in de aanvullende nota wordt opgemerkt dat die documenten samen met het document van 2024, waarbij aangenomen wordt dat verzoekende partij hiermee doelt op het in de beschikking al besproken eerder neergelegde stuk van 26 juni 2024 dat betrekking heeft op haar eenjarig zoontje die blijkens het stuk die dag gehospitaliseerd werd, de kwetsbaarheid van verzoekster aantonen, legt verzoekende partij nog steeds geen enkel attest neer waaruit blijkt dat zij omwille van redenen van overmacht, geen gevolg kon geven aan de oproeping tot persoonlijk onderhoud op het CGVS op 8 juli 2024.

De vaststelling in de beschikking blijft derhalve overeind dat: *“De verzoekende partij brengt echter geen medisch attest bij waaruit zou kunnen blijken dat zij of haar kind op de dag van het persoonlijk onderhoud, zijnde 8 juli 2024, ziek was en hierdoor niet in staat was om het persoonlijk onderhoud bij te wonen. De verzoekende partij kan dan ook niet aantonen ze omwille van redenen van overmacht, buiten haar wil om, de oproep van het persoonlijk onderhoud niet ontvangen heeft en/of dat ze wegens redenen van overmacht geen gehoor kon geven aan de oproep van de commissaris-generaal voor haar persoonlijk onderhoud.”*

Verzoekende partij werd hierop nog eens expliciet gewezen ter terechtzitting, namelijk dat ze geen verantwoordend attest heeft bijgebracht aangaande 8 juli 2024, datum van afwezigheid op haar gehoor bij het CGVS, waarbij ze dit niet betwist of ontkent.

Verzoekende partij kwam dus niet opdagen op het persoonlijk onderhoud op het CGVS op 8 juli 2024, ze liet ook na om het CGVS schriftelijk binnen de 15 dagen na het verstrijken van de datum van het gehoor een (geldig) motief voor haar afwezigheid mee te delen, zo blijkt uit het administratief dossier en ze toont het tegendeel niet aan.

De brief “oproeping persoonlijk onderhoud” van 14 juni 2024, waarvan verzoekende partij niet betwist deze te hebben ontvangen, vermeldt dienaangaande duidelijk:

“Indien u niet aanwezig bent, mag ik krachtens artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet uw verzoek om internationale bescherming weigeren.

Indien u verhinderd bent gevolg te geven aan deze oproeping, dient u mij schriftelijk, bij voorkeur per aangetekende zending, binnen de 15 dagen na het verstrijken van de datum van het gehoor, een geldig motief voor uw afwezigheid mee te delen” (zie stuk “oproeping persoonlijk onderhoud”, AD, map 4 “bijkomende informatie”).

De uitleg ter terechtzitting dat het een essentieel element is dat verzoekster de medische problemen (stress met de toestand van haar baby en niet kunnen zorgen voor zichzelf) en de lopende VIB-procedure mentaal niet aankon, neemt niet weg dat verzoekster aldus verzaakt heeft aan de (wettelijke) verplichting om tijdig binnen de daartoe gestelde termijn de reden(en) voor haar afwezigheid op het persoonlijk onderhoud op 8 juli 2024 schriftelijk te motiveren aan het CGVS. De Raad ziet niet in en verzoekster licht niet toe en toont niet aan dat en waarom zij dit niet kon. Haar uitleg ter zitting vormt hiertoe geen, laat staan een afdoende reden. Een geldige reden ontbreekt.

Met het neerleggen van medische documenten uit 2023 toont verzoekster niet aan dat zij niet aanwezig kon zijn op het persoonlijk onderhoud in juli 2024 op het CGVS, noch dat zij de reden van haar afwezigheid toen niet binnen de daartoe bepaalde termijn van 15 dagen schriftelijk kon overmaken aan het CGVS.

Bijgevolg toont verzoekster niet aan dat de verwerende partij in de bestreden beslissing ten onrechte heeft besloten tot de beëindiging van haar verzoek op grond van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet.

Dit werd al eerder vastgesteld in de beschikking, waarin er tevens op wordt gewezen dat het in dit opzicht niet nuttig is om de vluchtmotieven van verzoekster te toetsen aan artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, en verzoeksters betoog ter zitting is niet van aard hierop een ander licht te werpen.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking opgenomen grond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizendvijfentwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter

M. HEIRBAUT, toegevoegd griffier

De griffier, De voorzitter,

M. HEIRBAUT

M. RYCKASEYS